

ПРИЛОЖЕНИЕ
към годишния финансов отчет на

ИНТЕРЛИНГВА ООД
към 31.12.2014г.

I. Правен статут, предмет на дейност, регистрации, управление.

ИНТЕРЛИНГВА ООД

Седалище: гр Русе

Адрес на управление: гр. Русе, ул. Църковна независимост 16, ет.15

Адрес за кореспонденция: гр. Русе, ул. Църковна независимост 16, ет.15

Дружеството няма открити клонове.

Дата на създаване: 18.08.2004г.

Регистрация в търговския регистър: 26.03.2008г.

Последна промяна в ТР 09.03.2012г. – прехвърляне на дялове на съдружник.

Дружеството се представлява и управлява от Лиляна Димитрова.

II. База за изготвяне на годишния финансов отчет.

Годишният финансов отчет е съставен в съответствие с действащото търговско, данъчно и счетоводно законодателство и на база Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия.

III. Основни принципи за съставяне на годишния финансов отчет.

а) текущо начисляване – приходите и разходите по сделките и събитията се отразяват счетоводно в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване или плащане на паричните средства или техните еквиваленти;

б) действащо предприятие – предприятието да не предвижда и да няма необходимост да се ликвидира или да ограничава мащабите на своята дейност в придвидимо бъдеще;

в) предпазливост – извършва се оценяване и отчитане на предполагаеми рискове и очаквани загуби;

г) съпоставимост между приходите и разходите – признаване на разходите, извършени във връзка с отделна сделка или събитие във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях. Признаването на приходите се отчита за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване;

д) предимство на съдържанието пред формата – сделките и събитията се отразяват в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност независимо от съответната им правна форма;

е) запазване при възможност на счетоводната политика от предходния отчетен период и постигане на съпоставимост на отчетните данни и показатели.

IV. Съдържание на годишния финансов отчет.

счетоводен баланс;

отчет за приходите и разходите;

отчет за собствения капитал;

отчет за паричния поток;

справка за нетекущите (дълготрайни) активи

приложение.

V. Оценъчни бази, използвани при изготвяне на финансовия отчет.

Нетекущи (дълготрайни) материални активи.

Като нетекущи (дълготрайни) материални активи се отчитат актив, които имат натурално веществена форма и се придобиват за продължителна употреба /повече от един отчетен период/ за изпълнение на типичните операции на предприятието.

Първоначална оценка

Нетекущите (дълготрайни) материални активи към датата на придобиване се оценяват по цена на придобиване. Цената на придобиване се определя, както следва:

а) за закупените активи – покупната цена, включително мита и невъзстановими данъци и всички преки разходи за привеждане на активи в работно състояние в съответствие с предназначението му. В преките разходи се включват разходите за подготовка на обекта, разходите за първоначална доставка и обработка, разходите за монтаж, разходите за привеждане на актива в работно състояние.

б) за създаваните в предприятието – по себестойност, определена по идентичен начин, по който се определя себестойността на готовата продукция.

Оценка на нетекущите /дълготрайни/ материални активи след първоначалното признаване.

След първоначалното признаване като актив, всеки отделен нетекущ /дълготраен/ материален актив се отчита по цена на придобиване, намалена с начислените амортизации и натрупаната загуба от обезценка. Когато балансовата стойност превишава възстановима стойност и са налице условията, посочени в НСФО 36 – Обезценка на активи, се извършва обезценка. Загубат от обезценката на активите се признава за текущ разход за дейността и се посочва на отделен ред в отчета за приходите и разходите. Възстановената загуба от обезценка се отразява като текущ приход от дейността до размера на предходна обезценка, която е била отразена като текущ разход. В случай, че увеличението превишава предишно намаление, разликата се отчита като преоценъчен резерв.

Амортизация

При определяне на амортизируемата сума се взема предвид първоначалната стойност на актива. Полезният срок на годност се определя към датата на дотавката, като се взема предвид периода, през който предприятието ще черпи икономическа изгода.

Дълготрайните материални активи се амортизират по линейния метод при прилагане на следните годишни амортизационни норми в %:

Група	Счетоводни амортизационни норми в %	Данъчни амортизационни норми в %
Сгради и конструкции	4	4
Машини и оборудване	30	30
Съоръжения	4	4
Транспортни средства	25	25
Транспортни средства без автомобили	10	10
Офис оборудване	15	15
Компютърна техника	50	50
Други дълготрайни активи	15	15

При временно извеждане на нетекущите (дълготрайни) материални активи от употреба за срок, надвишаващ 12 месеца, се преустановява начисляването на амортизации. Временното извеждане от употреба се извършва след приемане на план за реструктуриране на предприятието или за временно преустановяване на определена дейност.

Разходите за консервиране и последващо въвеждане в употреба се отчитат като текущи разходи за периода, през който са възникнали.

Стойностният праг на същественост за нетекущите (дълготрайни) материални и нематериални активи е 700 лева.

Текущи (краткотрайни) активи на предприятието.

Активите, които са придобити с цел да бъдат използвани или реализирани в оперативния цикъл на предприятието, се представят като текущи.

Материални запаси

Суровините и материалите в производствените предприятия се отчитат при тяхната покупка по цена на придобиване (историческа цена), която включва следните разходи: покупна цена, вносни мита, такси, невъзстановими данъци и акцизи, застраховки и разходи по доставка – превози, товарно-разтоварни работи.

Суровините и материалите при тяхната употреба се отписват по средно-претеглена стойност.

Закупените материали, които не се предават за складово съхранение и употребени непосредствено преди осъществяване на дейността се изписват като текущи разходи.

Оценка на материалните запаси.

Към датата на съставяне на отчета материалните запаси се оценяват по по-ниската от нетната им реализуема стойност и отчетната стойност. Намалението на отчетната стойност до нетната реализуема стойност се отчита като текущ разход по реда на СС 2 – Отчитане на стоково материалните запаси. В случай, че през следващите отчетни периоди за налични преоценени материални запаси не са налице условията, довели до снижаването на стойността, се извършва изцяло или частично възстановяване на предишното намаление на отчетната стойност. Увеличението се отчита като текущи приходи. Възстановяването се извършва до размера на стойността преди тяхното намаление.

Вземания

Към датата на съставяне на баланса търговските вземания се оценяват по номинална стойност, коригирана с преценката за несъбираемост. Коригиращият фактор за преценка на събираемостта се определя по метода на

възрастовия анализ. При преценката за събираемост се изключват вземанията от свързани предприятия и вземанията от държавни и общински органи, за които има достатъчно гаранции за получаването им. Сумата на корекцията се признава като разход за обезценка на текущи активи и коректив на вземанията. При погасяване на вземането се признава друг приход.

Парични средства са притежаваните от предприятието авоари, като касови наличности, наличности в банкови и депозитни сметки и парични еквиваленти. Паричните средства в чуждестранна валута се отчитат по курс на придобиване и към датата на финансовия отчет, се оценяват по заключителен курс на БНБ. Възникналите курсови разлики се отчитат като текущи финансови приходи или текущи финансови разходи.

Разходи за бъдещ периоди са възникналите разходи през текущия отчетен период, но са свързани със следващи отчетни периоди.

Провизии и сходни задължения- не са начислявани за периода.

Отсрочени данъци – няма.

Собствен капитал

Предприятието възприема финансовата концепция за поддържане на капитала. Поддържането на финансовия капитал се оценява по номинални парични единици. Печалбата за отчетния период се счита за придобита, само ако паричната /финансовата/ сума на собствения капитал в края на периода превишава паричната сума в началото на периода, след приспадане на разпределенията между собствениците или вложения от тях капитал през периода.

Записан капитал							
Вид	В началото на периода		Записан през периода		В края на периода		
	брой	номинал	брой	номинал	брой	номинал	сума
Дялове	500	10			500	10	5000
Обикновени акции							
Обикновени поименни акции					0		0
Привилигировани акции					0		0
Общо:	500		0		500		5000

Финансов резултат:

-72.63 лв.

Доходност на 1 дял: -0.14526

Задължения

Предприятието отчита като пасиви съществуващи задължения, които произтичат от минали събития и чиито уреждане се очаква да доведе до изтичане на ресурси – носители на икономическа изгода.

Признаване на приходи

Предприятието определя като приходи brutните потоци от икономически изгоди, получени и дължими на предприятието от клиентите в хода на обичайната му дейност.

Приходите се признават, когато едновременно са налице следните критерии:

- а) когато е вероятно да има икономическа изгода, свързана със сделка;
- б) сумата на прихода може да бъде надеждно изчислена;
- в) направени разходи или тези, които ще бъдат направени във връзка със сделка, могат да бъдат надеждно измерени;
- г) приходите за всяка сделка се признават едновременно с извършените за нея разходи.

Получено авансово плащане се признава в баланса като задължение (аванс от клиента).

Нетни печалби и загуби за периода, фундаментални грешки и промени в счетоводната политика.

- 1. Извънредни позиции – посочват се в баланса некомпенсирано.
- 2. Фундаментални грешки – не са открити през отчетния период.
- 3. Промените в счетоводната политика се отразяват съгласно препоръчителен подход.

Размерът на корекцията, която се извършва във връзка с промяната на счетоводната политика, се отразява като корекция на салдото на неразпределената печалба от минали години.

Други оповестявания

Съставител:.....

/Пенка Христова/

Ръководител:

/Лиляна Димитрова/

дата 26.02.2015 г.

гр.Русе

